

Nr 600.

Av fröken Höjer m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 130, med förslag till förordning om ändring i militärsättningsförordningen den 2 juni 1950 (nr 261).

I Kungl. Maj:ts proposition nr 130 föreslås bl. a. sådan ändring i 7 § militärsättningsförordningen, att änka kommer att vara berättigad till livränta oavsett om äktenskapet slutits före eller efter den tidpunkt, då mannen drabbades av den skada eller sjukdom, som ledde till hans död. Denna ändring korresponderar med en i propositionen nr 60 föreslagen bestämmelse om änkelivräntor från den obligatoriska försäkringen för olycksfall i arbete och yrkessjukdomar.

I propositionen nr 60 har departementschefen framhållit, att det nuvarande kravet på att äktenskapet skall ha slutits före olycksfallet, respektive sjukdomens yppande kan i vissa fall leda till uppenbart obilliga resultat. Ett fall av detta slag föranledde motionen nr 414 i andra kammaren vid årets riksdag med förslag, att livränta skulle beviljas änkan Ethel Hellström, Hägersten. Hennes make avled till följd av att han ett par år efter äktenskapets ingående fick återfall av en lungsjukdom, som han före äktenskapet hade ådragit sig under värnpliktstjänstgöring. Motionen blev avslagen, vilket motiverades med att man inom statsutskottet inte ansett sig böra i förväg godta den föreslagna ändringen i bestämmelserna.

Enligt erhållna upplysningar om det nämnda fallet är omständigheterna i hög grad ömmande, i det att änkan är sjuklig och har dålig ekonomi. Hon har tre minderåriga barn med den avlidne, men på grund av stora ekonomiska svårigheter har fru Hellström tillåtit sin syster att adoptera ett av barnen. Barnen har tillerkänts livräntor enligt militärsättningsförordningen, men eftersom änkan inte fått någon livränta för egen del, måste socialvården anlitas för familjens försörjning.

Den föreslagna ändringen i 7 § militärsättningsförordningen får på grund av övergångsbestämmelsernas formulering inte återverkande kraft. Det har förmodligen ansetts lämpligt, att utvidgad livränterätt i äldre fall inte medges generellt utan genom beslut i varje särskilt fall. Man bör emellertid undvika den tidsutdräkt, som skulle uppkomma, om Kungl. Maj:t måste underställa riksdagen varje särskilt fall.

Under återopande av det anförda hemställes,

att riksdagen giver Kungl. Maj:t befogenhet att besluta om efterlevandelivränta enligt militärsättningsförord-

ningen i sådana äldre fall, där vederbörande nu är utestängd från livränterätt i följd av inskränkning, som bortfaller i de nya bestämmelserna.

Stockholm den 23 mars 1954.

Gerda Höjer.

Lena Renström-Ingenäs.

Nancy Eriksson.

Olle Dahlén.

Gustav Boija.

Helga Sjöstrand.

Nr 601.

Av herr Gustafsson i Bogla, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 144, med förslag till lag om moderskapshjälp m. m.

(Lika lydande med motion i Första kammaren, nr 468.)

Stockholm den 23 mars 1954.

Edvin Gustafsson

i Bogla.